

Kraftmätningen ägde aldrig rum

[Intervju med Nizar Amani, fackföreningsaktivist som arbetar som postarbetare. Amani är en av samordnarna för LGO [Ligue Gauche Ouvrière – Arbetarnas vänsterförbund]¹ och en av ledarna för Folkfronten.² Intervjun gjordes i Tunis den 17 december 2012 av Dominique Lerouge från franska NPA:s [Nouveau Parti Anticapitaliste] tidning TEAN. Här översatt från engelska, Internationalviewpoint.org. Översättning, Göran Källqvist.]

I vilket sammanhang ägde angreppet den 4 december mot UGTT:s (Tunisiens allmänna arbetarunion) nationella högkvarter rum?

Det var det femtioelfte angreppet sedan valen i oktober 2011. Under en strejk bland sophämtarna i februari 2012 stälptes det till exempel av högar med skräp framför UGTT:s kontor och en del av dem sattes i brand. Det genomförs också kampanjer i media mot UGTT där man argumenterar att den ska begränsa sig till ett strikt försvar av omedelbara krav.

Men under flera månader har det, speciellt i distrikten, utvecklats samhällskonflikter där fackföreningsaktivister spelar en avgörande roll. Men Ennadha³ och CPR⁴ vägrar gå med på att UGTT har en välförtjänt roll på det politiska området. I synnerhet som den härskande koalitionen befinner sig i kris.

Varför har Ennadha intensifierat sina angrepp?

Valet i oktober 2011 gjorde Ennadha till dominerande politisk kraft och underströk de politiska vänsterpartiernas svaghet och splittring.

Men Ennadha möter UGTT, som är landets bäst etablerade och organiserade kraft. Det är därför de vill avleda den allmänna opinionen, destabilisera mobiliseringarna och trakassera UGTT för att begränsa dess inflytande och förbereda bästa möjliga villkor för valet 2013.

Hur hänger detta angrepp ihop med de nyligen genomförda mobiliseringarna i Siliana?

Det som hände i Siliana berodde på strejken som UGTT kallat till tisdagen den 27 november, och som förnyades påföljande dag. Denna rörelse följde på rörelser i andra delar av landets inre delar där UGTT hade spelat en avgörande roll. Så regeringen, som hade försvagats av sin oförmåga att möta befolkningens sociala och ekonomiska förväntningar, beslutade sig för att avlossa hagelskott mot folkmassan. De fortsatta lokala mobiliseringarna och vågen av solidaritet över landet har delvis tvingat regeringen att backa. Och det accepterar inte Ennadha.

Varför utropades det en generalstrejk till den 13 december?

Angreppet den 4 december orsakade speciellt mycket ilska eftersom det ägde rum på 60-årsdagen av mordet på Farhat Hached, hjälte under kampen för självständighet och grundare av UGTT.⁵ Det inleddes omedelbart regionala strejker, och påföljande dag beslutades om en nationell strejk under nästföljande vecka, med krav på lagliga aktioner mot angripna och upplösning av den islamistiska milisen.

1 LGO är en trotskistisk organisation i Tunisien som bildades i januari 2011.

2 "Folkfronten för förverkligandet av revolutionens mål" bildades på sommaren 2012 och består av 11 partier ur den marxistiska och arabiska nationalistiska traditionen (inklusive före detta Tunisiska kommunistiska arbetarpartiet, PCOT, och LGO), RAID-ATTAC och oberoende personer.

3 Ennadha ("Pånyttfödelse") är ett reaktionärt och liberalt islamskt parti som dominerar regeringen.

4 Republikanska kongresspartiet, ett mittenparti som var förbjudet under Ben Ali. Leds av Moncef Marzouki (republikens president).

5 Den 5 december 1952 mördades den facklige ledaren Farhat Hached av Röda handen, en extrem högerorganisation bland franska bosättare med band till den franska underrättelsetjänsten. Den väpnade kampen höll då på att utvecklas. Den tunisiska nationella rörelsen radikaliserades och krävde att det franska protektoratet skulle avskaffas och självständighet utropas.

Varför har strejken avblåsts?

Idag säger ett antal aktivister att beslutet att utropa en nationell generalstrejk troligen var förhastat. De tror att det sannolikt hade varit bättre att anta det andra alternativ som diskuterades, nämligen att fortsätta att organisera regionala strejker.

När man väl kommit över den första upphetsningen var många personer osäkra på chansen att lyckas med en sådan kraftmätning med regeringen.

Under hela sin historia har UGTT faktiskt bara utropat generalstrejk en enda gång, den 26 januari 1978, och det slutade med hundratals döda och skadade och tusentals arresteringar.⁶ UGTT raserades och försvann nästan för gott. Det tog mer än tio år att bygga upp den på nytt.

Inställandet gjorde en del fackföreningsmedlemmar besvikna, liksom radikaliserade aktivister inom andra sektorer. Speciellt som den överenskommelse man till slut uppnådde med regeringen inte ens omfattar en upplösning av de islamistiska miliserna.

Ett möte med UGTT:s administrativa kommission är planerat till mitten av januari för att besluta om vilka initiativ som ska tas om inte UGTT:s krav uppfylls.

Hur har styrkeförhållandena utvecklas efter denna test?

Under den senaste månaden har styrkeförhållandena förbättrats något: det har ägt rum viktiga mobiliseringar, UGTT:s beslutsamhet att inte begränsa sin verksamhet till enbart omedelbara krav har bekräftats på nytt. Det har varit en avsevärd våg av solidaritet med UGTT, särskilt från Folkfronten, kvinnoföreningar, unga människor, Förbundet för arbetslösa akademiker, UGET,⁷ LTDH,⁸ etc. För LGO utgör denna grupp av krafter en grund med arbetare och bönder som är det enda som kan göra det möjligt att uppnå revolutionens mål. Många fackföreningsmedlemmar är beslutna att åter gå på offensiven i mitten av januari i händelse av att överenskommelsen med regeringen visar sig vara lurendrejeri. Dessutom verkar det utvecklas motsättningar inom islamisternas led.

---

6 Den 26 januari 1978 utropade UGTT en generalstrejk som slogs ner våldsamt. I Tunis intog demonstranter stadens centrum och de välbeställda kvarteren och byggde barrikader och vandaliserade offentliga byggnader. President Bourguibas armé sköt mot folkmassorna (Ben Ali var chef för säkerhetstjänsten på den tiden). Mer än 200 dödades och skadades. Tusen fackföreningsmedlemmar fängslades, inklusive de viktigaste ledarna. UGTT:s ordförande Habib Achcour dömdes till tio års straffarbete.

7 Allmänna studentförbundet i Tunisien.

8 Tunisiska förbundet för mänskliga rättigheter.